

[Tove Lindbo Larsen]

del er begrundet i overflytning af ældre til psykiatriske plejehjem, og at en del patienter viderebehandles i distriktpsikiatriske centre.

Så vidt, så godt. Men det er Socialdemokratiets opfattelse – hvilket også bekræftes af Dansk Psykiatrisk Selskab – at der stadig er behov for centrale sengepladser, ligesom der er behov for akut modtagelse døgnet rundt, de såkaldte psykiatriske skadestuer.

Der er fortsat meget hårdt ramte mennesker, der har brug for indlæggelse. Det må vi ikke glemme. I øvrigt er kendsgerningen også, at distriktpsikiatrien ikke er tilstrækkeligt udbygget. Det fremgår klart af de rapporter og tilkendegivelser, vi har modtaget i den senere tid.

Jeg peger også på, at man ikke må forveksle det, der foregår i distriktpsikiatriske centre, med de sociale foranstaltninger. Når sengepladser på sygehuse skal erstattes af behandlingstilbud i distriktpsikiatriske centre, kræver det ofte lægelig behandling.

Jeg er naturligvis bekendt med, at sengepladser på sygehuse med godt resultat kan erstattes af anden form for døgnpleje. Det accepterer vi da fuldt og helt. Det er imidlertid en betingelse, at centrene udbygges i takt med nedlæggelsen af sengepladser. Ifølge Sundhedsstyrelsens rapport er der et svigt i forhold til udbygningen af disse. Måske er det også en af årsagerne til, at der findes mennesker, der er hjemløse og beboere på herberger. Et bedre samspil mellem sygehusvæsenet og socialvæsenet er afgørende vigtigt. Det er sagt mange gange før, men det kan ikke siges for tit, når ikke vi har nået målet. Vi mener også, at der er et klart behov for rådgivning og krisecentre for de mange, der i dag ikke føler, at de får den hjælp, de har behov for.

Den anden problemstilling, vi står over for, er den direkte opfølgning på det sociale område. Behovet for udbygning af den sociale indsats samler sig især om at sikre patienters boligforhold. Disse skal tilpasses deres situation. Jeg tænker her på bofællesskaber, støttecentre, pensionater eller anden form for kollektiver og selvfølgelig psykiatriske plejehjem for dem, der måtte have det særlige behov.

Det drejer sig tillige om at finde frem til en passende beskæftigelse og uddannelse. Lille-skolerne for voksne er et godt eksempel, som kan efterfølges videre. Dertil kommer et behov for kreative fritidsaktiviteter af kulturel karakter. Det har vi måske ikke været så vant til at

tænke på, det bør vi være mere opmærksomme på i fremtiden.

Rådgivning om livsstil vil være afgørende for mange med psykiske lidelser. Det fremgår tydeligt af Sundhedsstyrelsens rapport, at der er brug for en øget indsats på det sociale område. Det gælder, hvad angår bomuligheder, beskæftigelse, uddannelse, væresteder m.m. Det samme peger Landsforeningen Sind på i sit bud på at løse opgaverne, sådan som det er beskrevet i den pressemeddelelse, Sind har sendt os.

Vi er enige i, at mennesker med psykiske lidelser ikke skal betragtes som psykiatriske tilfælde, men som hele mennesker. Socialdemokratiet er meget optaget af at få samarbejdet i gang mellem de offentlige myndigheder og få det til at fungere endnu bedre. Vi ser meget gerne også et samarbejde mellem de private organisationer og de offentlige myndigheder.

Jeg tror ikke, det er af ond vilje, at amter og kommuner ikke har kunnet følge med i dette omfattende arbejde. Jeg tror, man er enig med os i målsætningen, men de kommunale myndigheder er meget belastede af deres økonomiske situation, og jeg kunne også godt ønske mig et større engagement fra statens side med henblik på at løse den økonomiske situation. Derfor bør denne sag tages op i de økonomiske forhandlinger, der foregår årligt mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne.

Det er væsentligt for os, at også planlægningen af indsatsen foregår i nært samarbejde mellem amter og kommuner. Det er også væsentligt for os at drage brugerne ind i arbejdet med henblik på langsigtede løsninger på det sociale område. Det gamle ord om, at erfaren mand eller kvinde er god at gæste, passer også i dette tilfælde. Der ligger så mange uudnyttede ressourcer hos de pårørende og brugerne, at det vil være forkert af os ikke at finde sammen i et samarbejde. Der er brug for alle kræfter: politikere, brugere og pårørende.

Vi håber gennem denne debat og ved de efterfølgende aktiviteter at kunne give psykiatriske patienter et positivt livsindhold med en høj grad af livskvalitet.

For at nå videre med at løse opgaverne skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, SF og CD fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen